

قدیم پروفیسور سمیعی چہرہ ماندگار می شد.
امروز سیب زمینی و ناترازی و قیمت ارز! در
ادامہ چہرہ های مانا و جاوید ۱۴۰۳ را بہتر
می شناسیم:

خودرو

محصولی کہ بہ جز سازندگانہ. ہیچ کس
از آن راضی نیست، نہ از کیفیتش، نہ
صادراتش، نہ وارداتش، نہ قطعاتش، نہ
تعمیراتش، نہ قیمتش، نہ...

فیلترینگ

مہریہ! کی دادہ و کی گرفتہ؟ کی
گذاشتہ و کی برداشتہ؟ نصب و رفعش
را ہیچ کس بہ گردن نمی گیرد، ولی ہمہ
قول برداشتہش را می دهند تا رأی
بیاورند. رأی کہ آوردند، وعدہ ہایشان
یادشان می رود.

تلویزیون

زمانی جعبہ جادو و قوطی بگیر و بنشان
بود، ولی الان تبدیل شدہ است بہ دکور
کنج اتاق، گویا برنامه ہایش را حتی خود
سازندگان و مدیرانش ہم نمی بینند.
تنہامزیتش داشتن بود چہ تیل است.
کاش من ہم یک تلویزیون بودم!

کنکور و معدل

سال ہا پیش سؤالاتش باعث استرس
دانش آموزان می شد، امروز قوانینش. تا
روز کنکور کسی حتی مدیرانش نمی داند
کہ چہ چیزهایی در آن تأثیر دارد و چہ
چیزهایی تأثیر ندارد، بہ جز مافیای کلاس
و کتاب کنکور.

ارز

مایہ خانہ خرابی، نور چشم، قیمت
ہر چیزی بہ آن بستگی دارد، از طلا
گرفته تا کود حیوانی باغچہ.

فرہنگستان زبان و ادب فارسی

مبتکر واژہ های بامزہ برای جایگزینی کلمہ های
خارجی کہ اسباب شادی ما را فراہم می کند.

ایلان ماسک

پول دارترین انسان جہان کہ باورش شدہ رئیس
دنیاست. حالا کاش دو زار از آن پولش را خرج
خودش می کرد، ہمہ اش را گذاشتہ است برای
میراث خورہایش، واہ واہ واہ!

خانہ

سپرناہ سابق و مایہ دق کنونی. زمانی خریدش
آرزو بود، اما اکنون اجارہ اش افسانہ شدہ است.

صفحہ ۵

۲۵ اسفند ۱۴۰۳

شمارہ ۱۳۳

